

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Misericordiæ Palativm

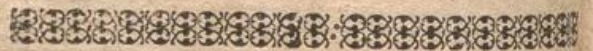
Variis Sacræ-Scriptvræ Locis, Atqve Septem misericordiæ operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gzaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

Quod pauperibus amicis, & parentibus ante alios subueniendum sit. cap.
37

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54477)

QVOD PAUPERIBVS
AMICIS, ET PARENTIBVS
ANTE ALIOS SVBVENI-
endum fit.

CAPVT. XXXVII.

ATtamen cum iure Naturæ in proximo-
rum amorē maxime feramur vi-
dendum est, vt postquā Dei ministris sub-
uenimus, pauperibus amicis, parentibusq;
proximis succurramus. Nam (vt inquit A-
postolus) qui suorum & maxime domesticorum
curam non habet, fidē negauit & est infide-
li deterior. Hoc ipsum Gregorius Nazian-
zenus verbis satis claris indicat: *Cur in fra-
trū (inquiens) calamitatibus, delicijs circum-
fluimus? absit hoc à me vt opibus abundem, his
inopia rerū laborantibus.* Preclarissimum ite-
dem est quod docet D. Ambrosius medio-
lanensis. Episcopus, dum inquit: *Est illa pro-
banda liberalitas, vt proximos sanguinis tui
non despicias, si egere cognoscas; melius est enim
vt ipse subuenias tuis.*

1. Tim. 5.

*Orat. de paup.
mave.*

*Lib. offic.
cap. 30.*

Quæ quidem verba de Patre & Matre intel-

intelligenda sunt, quamuis etiam ad proximos parentes bene referantur. Nam ad Patris subleuandam indigentiam, potest filius Religionē egredi, & piē parenti subuenire. Veruntamen piū admodum esse alijis proximis etiam succurrere, aperte demonstrat scriptura in Ioseph, qui famis tē- *Genes. 41.*
 pore non solum Patrem, sed & Fratres & vniuersam cognationem sustētauit. In Tobia iuniore similiter perspicuū est qui pro- *Cap. 6. & sequentib.*
 fectus est in terram longinquam, vt pecuniam creditā qua pater in senectute sustentaretur, requireret. Sed & hoc in naturalib⁹ luce clari⁹ emicat. Nam arborū rami qui à radice vigore omnem sibi assumunt, hyemis tempore folijs sese quibus in estate floruerunt, exuunt, vt radicem ab aëris intemperie conferuent. Tu verò mortalis homo, humanitate destitutus patrem vides senio confectum in putredine delitescentem, matrem vides captam oculis, quò se vertet ignorantem, calamitosum cernis Patrem, cernis matrem frigore congelatam, infortunam parentum aduertis vitam, nec tamen calamitatibus eorum cōdolens, auxiliatricem porrigis dexteram. O infortunatum Patrem! infelicem proh dolor matrem tali filio non ornatam at oneratam!

ratam ! Quid ò crudelis homo proderunt
 opera charitatis , si tantam impietatem
 parentes admittis? Esle tibi dedere paren-
 tes, vitam tibi donarunt , auxiliante Deo
 æquiuale licet reddere non possis, saltem
 conseruationem sustentationemque vita
 grater restitue. Sæpe Mater tuæ salutem
 consulens, dum vagiens lactareris, ieiunio
 lac nutritium temperabat ne morbus nate-
 ceretur; & ecce beneficij immemor, mor-
 bidos parentum non foues artus. Ciconia
 instinctu quodam naturali parentes decre-
 pitos alit & sustentat , & patierne filius
 parentes suos penuria premi ? Mirandum
 sanè est quod hic appositè ex Cæsario re-
 feram. Iuuenis quidam vxoris amore com-
 pulsus, mellitis verbis Parentes circumue-
 nerat, rogans vt ij omnibus bonis renun-
 ciantes apud se commorarentur. Sed ver-
 borum fraudulentiam sequès demonstra-
 uit euentus. Elapso namque primo anno,
 quem satis fœlicem habuerant parentes, in
 cohabitatione prolium, secundum prorsus
 infaustū ingressi sunt. Iam enim filius pro-
 missi quasi immemor factus, senectutis im-
 patiens Parentes expellit à Domo. Qui
 summa egestate laborantes cum ad ædes
 filij manducatur pergeret pater, filius im-
 pius

*Tom. Cantip.
 lib. 2. apum. c.
 7 p. 4.*

*Cæsarius lib. 6.
 6. 22.*

pious paternum presentiens aduentum, pullum qui igni admotus erat, amoueri protinus iubet. Cum autem iam pater repulsam passus tugurium lugubris repeteret; filius ablatum pullum igni rursus iubet admoueri. Quod cum ancilla facere pergeret, non pullum, at serpentes inuenit reconditum. Stupet illa ut par erat ad intuitum, retrogreditur & hero suo omnia per ordinem recenset. Friuolum arbitratur, qui pullum se non serpentes abscondisse sciebat. Pergit ad locum dumque pullum leuare nititur, serpens in nodum complicatus, collum viri apprehendit, nec prius eum deseruit, quam is voce publica peccatum suum, adiuncta contritione fateretur. Exemplum sane mirandum, vobis, qui crudeles estis in pauperes amicos.

¶

QVOD INIMICIS ETIAM ELEMOSYNAS CONFERRE OPORTEAT.

CAPVT XXXVIII.

DVRUM equidem est sensualitati hoc genus mandatorum adimplere. Nec tamen

seri
pudic
pura